

pustiš v prsti, kaj se izgodi? Na koreninji visi v časih neka plesnjiva gruča. Človek iz kraja ne zna, kaj da je, ako pa vzame drobnogled na oko, brž vidi, da so to brez števila, pa sila male živali, zeliščne uši. Uši pa niso nikjer kaj prida, tudi na zeliščih ne.

Ako se pusti ta gruča v prsti, živé živali in se vé, da žró, izprva še pač ostalo koreninje, potem pa koreninje drugih zelišč, ki še stojé v prsti. Ako se pa salata izpiplje ter se ji koreninje odreže še le na površji, tedaj ostane le-to na zraku, na solnci. Tako se posuši, pa tudi ona gruča — uši se posušijo, ne da storé kako škodo naprej.

Iz tega je pač razvidno, da je treba vsako zelišče izpipati iz prsti, ne pa pustiti koreninja v prsti — za okuženje zdravih zelišč.

Hud petelin.

Večkrat se izgodi, da ima gospodinja po dva ali še več petelinov na dvorišči. Da se ti ne gledajo lepo, to se zna in gospodinja bi kaj rada, da se privadijo drug drugim, ne da je veden ravs in kavš med njimi. Kako je to mogoče? Dopovedati se ve, da jim ne more, da so vsi domači in da jih ima vse rada, naj si tedaj dajo mirú! To, kakor znamo, ne gre ali kar gospodinja more in kar pomaga, je to, da zveže enemu, ali pa, če je treba, vsem noge. Izgodi se to najlaglje, ako se jim zvežete z volneno, dosti močno nitjo nogi tako, da lahko hodijo, ne pa tečejo. Čez nekaj dni so ti stvarice potem krotke in nič si ne storijo več žalega, če jim tudi odvežeš noge.

Ako je tedaj katera naših gospodinj v tem, da ima več petelinov na dvorišči, naj poskusi ta pripomoček. Lehek je dovolje in ji tudi nič ne hodi predrago, če se ga posluži.

Sejmovi. Dne 21. septembra v Framu, v Ormoži, v Podsredi, v Lučanah, v Gorenji Radgoni in v Laškem trgu. Dne 23. septembra v St. Juriji na juž. žel. Dne 24. sept. pri sv. Trojici v slov. gor., v Arnoži, pri sv. Martinu tik Slov. Gradca, na Remšniku in v Slov. Bistrici. Dne 26. septembra na Bregu v Ptujih. Dne 27. septembra v Svetincih.

Dopisi.

Od sv. Križa nad Mariborom. (Vesela bralnega društva.) Kakor lani, napravilo je tudi letos naše bralno društvo veselico, ki se je za naše razmere jako povoljno obnesla. Ako se ne more meriti z veselnicami drugih čitalnic in bralnih društev, mora se pač pomisliti, da je treba tukaj še ledino orati, da smo tukaj na nemški meji, da je naša župnija mala in našo društvo edino svoje vrste na cellem Kozjaku. Želeti bi tedaj le bilo, da bi nas

osobito Mariborski narodnjaki vsaj moralno podpirali, ali ti so lani in letos svojo prisotnost pri veselici sicer obljubili, a so v pravem času izostali. Ker so nas pustili vsi tujei na cedilu morali smo se s tem zadovoljiti, kar so domače sile premogle; no, pa te so bile tem boljše. V nedeljo, dne 25. avg. zbralo se je po večernicah v okusno okrašenej Koroščevej gostilni kakih sto zavednih domačinov, kmetov in kmetic. V izbornem slavnostnem govoru povdarjal je č. g. župnik S. vrednost in potrebo značajnosti in bičal marsikako napako slovenskega priprostega ljudstva. Temu govoru sledilo je zanimivo predavanje g. prof. H., ki se veliko trudi za svoje rojake. V lahko umljivem in mičnem govoru razložil je bistvo in pomen telefona, po tem pa dal izvesti nekaj zanimivih poskusov s telefonom. Nekatero godbo na flavti in goslih, katere sta svirala brata Hauptmana, so občinstvu posebno ugajale. Izredno zanimanje pa je ljudstvo kazalo za Ogrinčevo igro: Kje je meja? katero so uprizorili nekateri domači fantje in dekleta. Igra, po vsebini jako primerna našim razmeram, se je tem bolj dopala, ker so se vse uloge z veliko dovršenostjo izvajale. Posebno prikupila se je s svojim izvrstnim igranjem Tojzlova Netika. Potem so se vrstile še navduševalne napitnice z mičnimi narodnimi pesmami in vesela družba ostala je do večera skupaj. Ko smo se razhajali, slišala se je občna želja, da bi društvo zopet čim prej priredilo enako zabavo.

R. P.
Od sv. Lovrenca na Drav. polji. (Cerkv. slovesnost. Občinske volitve.) Dne 10. avgusta so nam zvonovi in godci z veselimi glasom iz zvonika naznanjevali imenitnost prihodnjega dneva, god sv. Lovrenca, farnega patrona in bilo je v tem vsakemu Lovrenčanu in tudi sosednjim faranom veselo pri srci. Zakaj? Naša želja se je izpolnila ter imamo sedaj cerkev v kratkem času od tal do vrha prenovljeno. Dobila je cerkev novi tlak iz cementnih plošč, katere je napravil g. Jožef Tabor iz Zidanega mosta in to prej, ko smo se nadjali. G. Franc Oblak, podobar iz Ptujih, pa je izdelal cerkvene stole in smem reči, da prav umetno in g. Franc Gornik, slikar od sv. Petra pri Mariboru, nam je naslikal v cerkvi več lepih podob tako, da mu je, če človek njegovo slikanje pogleda, prav iz srca hvaležen za-nje. Ko je v nedeljo, dan 11. avgusta napočil, zapeli so zopet zvonovi, možnarji so pokali in godci so vabili ljudi iz domače in drugih far k službi božji. Obilo število ljudstva je prišlo k 1/2 10. službi božji, katero so imeli č. g. Benedikt Hrtiš, naš rojak, gvardijan v Ptujih. Kakor Lovrančani pri cerkvi, tako tudi pri občini vedno napredujejo. Ako pogledaš pri cerkvi, vidiš lepo šolsko poslopje, zraven tistega lep šolski vrt, katerega izvrstno obdeluje g. A. Vrabelj, šolski vodja.

Po vesi, za cesto vidiš od konca do kraja drevo-red in je srečna vsaka občina, katera ima predstojnika, ki skrbi za blagor in lepšanje svoje občine. Hvalo izrečem lahko na tem mestu g. Jakobu Juriču, ki že vodi dolga leta našo občino pošteno in hvale vredno. V soboto, dne 17. avgusta, nam je za leto 1888/89 račun predložil in vse je bilo v najlepšem redu. Dne 18. avgusta pa je bila nova volitva za občinski odbor in dne 25. avgusta volili so občinski odborniki predstojnika, za čast mu štejem, da sedaj že v tretje, enoglasno. G. Jakob Jurič, naš župan, lahko vidi, da ima zaupanje vsega zastopa in naj rečem, da cele občine, saj pa tudi lepo skrbi za edinost in blagor občine. Čast pa tudi g. odbornikom, ki se zavejo svoje dolžnosti! Občinski svetovalci in odborniki so večinoma prejšnji. Svetovalci so: gg. Fr. Urbas, Št. Bauman, J. Zajc in B. Medved; odborniki pa so gg.: Matija Žunkovič, M. Mustafe, Matej Žunkovič, A. Pintar, Fr. Napast, A. Mlakar, Fr. Žunkovič, F. Frank, J. Ivančič, Fr. Horvat, J. Finžger, M. Mlakar in F. Medved. Kolikor te može poznamo, smemo se zanesti na nje. Njim velja: Vse za vero, dom, cesarja!

Iz Serajeva. (Posvečevanje) stolne cerkve se je kaj lepo dovršilo. Storil je to mil. škof iz Mostarja, iz reda sv. Frančiška ali kakor se jim tu pravi, Franjevac in je tudi pridigoval pred cerkvo, obdan od vseh škofov, stoječih tik njega v mitrah. Nek Turčin je v tem vskliknil: To je divni pogled! Zvonovi so lepo peli, kakor da so godba doli iz nebes, v tem, ko smo v veliki procesiji nesli sv. ostanke okoli cerkve in naposled v cerkev. Msg. Fr. Kosar, Vaše škofje oskrbnik, je imel čast arhidijakona pri tem sv. opravilu. . . Obed so imeli škofje, prelati in korarji pri nadškofu. Nadškof nima lastne hiše, ampak stanuje pri nekem židu ali da bolje rečem, ima v najemu njegovo hišo. Vlada plačuje najemščino in sicer 1500 gld. na leto. Za to pa je mogel nadškof povabiti jih le malo število k obedu. Napitnic je bilo skorej brez konca in kraja, prav po navadi južnih Slovanov. Škof Strossmayer je v tem skoraj pozabil na svojo starost ter je kakor mladenič poln ognja govoril — brez konca. Msg. Kosar je govoril v imenu Slovencev: Vreme je bilo vse skozi lepo, tudi v nedeljo, ko smo nesli presv. Rešnje telo iz stare stolne cerkve v novo. Vse mesto je bilo po konci. Verniki so šli vredjeni po župnijah, vsakej na čelu župnik in nje bandero. Deklice so trosile cvetje na cesto. Ves oficirski kor z vrhovnim poveljnikom, baronom Appel, je stal v špalirji, ko dojdemo do stolne cerkve. Sv. opravilo je tokrat imel sam nadškof, dr. Stadler in je imel po evangelji navdušeno pridigo, jaz pa ga nisem veliko razumel. Peli so semeniščani iz Travnika. Velik obed je bil ob 2 popoldne v vojaški kasini. Napil je nadškof

sv. Očetu, cesarju in vladi; baron Appel nadškofu in duhovništvu, Strossmayer na spravo in ljubezen. Prikimoval je srčno tudi turški župan Serajevski — pošten mož, okinčan z redom železne krone II. vrste. Mož je sedel blizu slov. gostov. Z msg. Kosarjem sta trknila pa še dvakrat, tako bolj za-se, in je župan rad slišal zahvalo za to, da je tudi katolikom pravičen in dober. — V nedeljo večer je pa jelo deževati in bližnje gore so bile potem v ponedeljek jutro pošteno bele, v snegu.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zmirom bolj še širi govorica, da se bosta Nj. veličanstvi, svitli cesar in cesarica, kronala za kralja in kraljico v Pragi. Izgodi pa se to samo, ako se sporazumejo Čehi in Nemci in ravno v teh dnevih se vršé med njimi razprave, ugodne taki spravi. V resnici bi že tudi bila sedaj doba za-njo! — Na Dunaji so si izvolili v Leopoldskem okraji na novo žida, prof. Suessa za poslanca v dež. zboru. V Izraelu in pri liberalcih je vsled tega veliko veselje. — V Gradci terja neka stranka volilcev od svojih poslancev poročila o njih delovanji; meri pa to najbolj na Jeremija v drž. zboru, Jerneja vit. Carneri in „korajže polnega“ dr. pl. Derschatta. Ni skorej dvoma, da jim ustrežeta v kratkem in mi smo skorej malo radevedni, kaj da se kje izgodi pri tistem shodu. — Drž. poslanec za mesto Wildon in tov., dr. Magg je bil te dni v nekaterih mestih in trgih ali tu pri svojih volilcih ni žel posebne hvale. Ljudem že preseda njegov „nemški liberalizem.“ — Iz Koroške strani sliši se milih pritožb, da je slov. kmet povsodi, izlasti pri višji gospodi v Celovci, deželni in duhovni, še zmirom le „uboga para“ ter na njegove prošnje za slov. šole le molči le-ta — višja gospoda. No težko se ve, da ni to molčanje! — Društvo nemških turnarjev je imelo v Beljaku zadnjo nedeljo svojo 25-letnico, druge nesreče pa ni bilo. — Mestno hranilnico so v Ljubljani že vendar-le enkrat dobili. Želimo ji obilo sreče. — V Ribnici na Dolenjskem je poročal v nedeljo drž. poslanec, prof. Šuklje svojim volilcem ter jim je dokazal, da se kmalu povzdigne pri njih lončarija in kupčija z leseno robo. — Prisednik v dež. odboru v Gorici bode brž ko ne poslanec dr. Gregorčič, vsaj želja je taka na strani njegovih volilcev. — V Tolminskem okraji se prepoveduje gg. učiteljem dopisovati političnim listom. Žal, da je isto tudi po drugih okrajih že v navadi. Pri nas, na slov. Stajarji, zadene učitelja strela iz Gradca, ako ga imajo le na sumu, da dopisuje v take liste. — V večih krajih okoli Trsta se ustanavlja ali pa že obstoji slov. pevsko društvo. To je veselo in koristno, ob enem za